

Zeilen in de Golf van Biskaje

Het voordeel van een trailer-sailer is dat je zoveel mogelijkheden hebt om een vaargebied voor de zomervakantie te kiezen dat je daar maanden mee bezig kan zijn en steeds een slag om de arm kan houden. Zo ging het ons dit voorjaar tenminste. Naar aanleiding van een mooie maar windstille vakantie in 1998 aan de Franse Zuidkust, besloten we dat we graag naar een gebied met wat meer wind wilden. We hadden eerder een goede zeilvakantie met lekkere wind aan de Franse Westkust gehad en verwachtten dat Spaans Baskenland ongeveer de zelfde wind zou hebben. Wel lieten we ons bang maken door verhalen van strandvakantiegangers over hoge golven en de beruchte stormen in dat gebied. Daar stond tegenover dat we van een lokale jachtverhuurder uitgebreide informatie kregen en hij ons verzekerde dat het daar in juli en augustus bijna nooit stormt en als er storm komt dat het dan ruim van te voren voorspelt wordt. Volgens hem was het er "very easy to sail and navigate" en hoefden we nergens bang voor te zijn. Er kon wel wat "deining" staan, maar daar had je eigenlijk geen last van. Volgens hem is er s'nachts weinig wind en overdag wind 3 a 4 uit het west tot noordoost. We plaatsten een oproep in de nieuwsbrief van de trailersailorvereniging en kregen een hele waardevolle reactie van Frans Koppers. Hij was daar in 1995 geweest en had er een prima vakantie gehad. Hij leende ons zijn Engelse pilot en Franse kaarten en dat gaf de doorslag om de gok te wagen, aangezien de nieuwe pilot nog in herdruk was en de oude niet meer leverbaar. We hadden zelf al de Admiraltycart 1102 gekocht en die bleek meer details te bevatten dan de Franse overzichtskaarten.

We kozen voor Hendaye als vertrekpunt, in verband met de prettige contacten met de lokaal bekende verhuurder daar en aangezien we er de trailer en auto op een afgesloten terrein konden stallen. Onze Beneteau First 210 tuigden we op de wal al helemaal op en ging vervolgens met een kraan op luchtbanden te water. Het bleek een heel grote marina (tel 0033 5 59 48 06 00) te zijn met alle faciliteiten binnen bereik en ook een heerlijk strand om te zwemmen. De verhuurder gaf ons nuttige tips mee en aanvullingen op onze vijf jaar oude pilot.

We zeilden drie weken voor de kust van Spaans Baskenland, waarvan we de eerste twee weken met korte dagtochtjes in westelijke richting tot Santander trokken en de laatste week in iets grotere sprongen terug naar Hendaye. Er zijn maar weinig marina's in dat gebied maar wel is er iedere 5 a 10 mijl een vissershaventje waar we ons welkom voelde. In de vissershaventjes zijn geen voorzieningen en een bijbootje is nodig om aan wal te gaan. Je ligt er gratis en hebt al snel contact met de lokale vissers die met hun sloepje op de gekste tijden uitvaren om na ongeveer 5 uur weer terug te komen. De bevolking spreekt alleen Baskisch en Spaans maar is zeer bereidwillig om te helpen en met gebarentaal kom je dan toch nog een heel eind.

Op kademuren en gevels staan leuzen geschreven als Indepenzia en Amnestia en Euskadiali die ons attendeerden op de vrijheidsstrijd van de Basken. Verder werd in de pilot aangeraden om in Baskenland de Baskische gastenvlag te voeren en geen Spaanse. Terwijl we op een avond door de mooie stad San Sebastian liepen werd een regeringsgebouw afgezet met rood wit lint en dat bleek vanwege een telefonische bommelding te zijn. Verder merkten we niets van de aanslagen en demonstraties, terwijl in Nederland de kranten er vol mee stonden.

De kust is prachtig groen en vanaf zee kijk je tegen de wonderlijkste lijsteenformaties aan. Er zijn geen toegankelijke eilanden voor de kust en de zeebodem loopt snel af naar

60 meter diepte op 2 mijl uit de kust. Daardoor is er ook geen breking van de deining die vanaf de oceaan komt aanrollen. We hadden slechts twee dagen een vlakke zee en verder varieerde de deining van een halve tot tweeënhalve meter. De meeste dagen hadden we zo weinig wind dat we de 5 knopen niet haalden, en waren we blij dat we met de spinnaker nog wat voortgang konden maken.

Toen we op de vijfde dag eindelijk een mooie westenwind kregen waren de golven ook gelijk anderhalve meter hoog en kregen we binnen een kwartier een muur van water over ons heen.

De volgende dag was de zee weer tot rust gekomen maar konden we tot twee uur de haven niet uit doordat er een roeiwedstrijd was waarvoor de startlijn twee meter boven het water hing. Dat roeien is een Baskische sport en iedere avond wordt er in de havens en op zee fanatiek door de lokale teams van 18 personen getraind.

Een ander leuk fenomeen is dat er veel te beleven valt in de kustplaatsjes. In de zomer worden er regelmatig feesten en concerten georganiseerd waar wij als toeristen bij aan konden sluiten. Overigens herkenden wij maar weinig toeristen omdat de meesten toeristen die er zijn uit Spanje zelf komen en voor ons niet van de lokale bevolking te onderscheiden waren. Alleen in de grote steden San Sebastian en Bilbao kwamen we Fransen, Duitsers, Engelsen en een enkele Hollander tegen.

In de vissershaventjes waren we vaak de enige gast en tijdens het zeilen waren we al blij als we over de hele dag genomen nog tien andere jachtjes zagen zeilen.

Het klimaat is heel aangenaam met een gemiddelde temperatuur van 25 graden. Het is in de zon prima uit te houden en we hebben geen zonnententje nodig gehad. Boven het land hing vaak wel bewolking maar op zee was het dan toch zonnig. Wel bleek na afloop uit de foto's dat het vaak wat heig was. We hebben drie ochtenden met regen gehad maar tegen twaalf uur werd het weer droog en brak al snel de zon weer door. Één keer hadden we s'middags onweer en dat ging flink te keer, al zat er geen wind in.

Toen we vanuit Santander aan de terugtocht begonnen hadden we onze tweede winddag en ditmaal begon het met Oost 4 wat in de loop van de dag aantrok tot Oost 6 a 7. Het was prachtig zeilen maar we waren verbaasd dat dit niet voorspeld was. Door een lokale visser werd ons later uitgelegd dat oostenwind niet gevaarlijk is daar en dus geen waarschuwing nodig heeft. Later in die week bouwde de zee steeds hoger op en stonden er golven van tweeënhalve meter uit het noordwesten. Ik was opgelucht toen we weer in Hendaye terug waren en de deining de rug konden toekeren. We zijn toen nog een paar dagen de bergen in getrokken en vervolgens reden we de 1500 km naar Friesland terug. Met 100 km per uur deden we er in totaal bijna twintig uur over de reis. We overnachten op een parkeerplaats.

Terug in Friesland gleden we over heerlijk vlak water en keken we terug op een fijne vakantie in een mooi gebied met doorgaans te weinig wind en te veel deining om lekker te zeilen. Maar de paar dagen met wind waren wel kicken en die bergen van golven ook wel heel indrukwekkend. Een echt zeewaardig jachtje is echter voorwaarde.

Wie na dit verhaal nog overweegt om in Baskenland te gaan zeilen en geïnteresseerd is in de details van de plaatsen die wij hebben aangedaan kan die met plezier van ons krijgen.

Nico en Anneke Griffioen